

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219206113
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1219206113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: E. F., K..E., B.: XX XXX XXX, R. XX, R., zastúpený L. M., E..A..O., B.: XX XXX XXX, D. T. M. X, R., proti žalovanej: N. A. C., U.. X.XX.XXXX, H. T. XX, R., o zaplatenie 674,19 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 10Csp/104/2019-177 z 8.6.2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 674,19 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 1.8.2018 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 4.11.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia 674,19 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania s odôvodnením, že žalovaná nesplnila povinnosti dohodnuté v zmluvách o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorých boli žalovanej poskytnuté a aktivované dátové SIM karty s telefónnymi číslami XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX. Žalobca podľa zmlúv žalovanej vyúčtoval za poskytnuté služby faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 31.8.2017 sumu 2,39 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 5.10.2017 sumu 73,97 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 31.10.2017 sumu 73,97 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou 30.11.2017 sumu 73,97 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 29.12.2017 sumu 73,97 eura, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 31.1.2018 sumu 66,82 eura a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 31.7.2018 sumu 309,10 eura, spolu 674,19 eura. Napriek tomu, že žalovanú opakovane upomienkami vyzval na úhradu uvedených dlžných faktúr, tá ich neuhradila.

2. Žalovaná namietala, že žalobcom dodávané služby nikdy nevyužívala a nakoľko jej mobilné telefóny, ktoré od neho získala jej boli odcudzené, nemohla mu ich vrátiť a skončiť ich zmluvný vzťah. Uviedla, že žalobca minimálne dvakrát odstúpil od zmluvy a dlh vyše 400 eur splatila spoločnosti, ktorá vymáhala pre žalobcu jeho pohľadávky; túto vec tak považovala za uzavretú a ďalšie faktúry žalobcu považovala za omyl.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca ako podnikateľ a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 12.9.2016 zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá a aktivovaná SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a následne k tejto zmluve uzatvorili dodatok č. 1, na základe ktorého sa žalobca zaviazal žalovanej poskytovať program T. S. U. s dobou viazanosti 24 mesiacov za mesačný poplatok 39,99 eura s DPH so zľavou 4 eurá s DPH

mesačne a dátové zariadenie M. H. D. za akciovú kúpnu cenu 1 euro s DPH s mesačným doplatkom 1 euro s DPH počas doby viazanosti. V rovnaký deň uzatvorili ďalšiu zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá a aktivovaná SIM karta s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a následne k tejto zmluve uzatvorili dodatok č. 2, na základe ktorého sa žalobca zaviazal žalovanej poskytovať program T. S. U. s dobou viazanosti 24 mesiacov za mesačný poplatok 39,99 eura s DPH so zľavou 4 eurá s DPH mesačne a dátové zariadenie T. D. M. za akciovú kúpnu cenu 1 euro s DPH s mesačným doplatkom 1 euro s DPH počas doby viazanosti; žalovaná sa zaviazala uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas. Za poskytnuté služby vystavil žalobca žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 31.8.2017 na sumu 2,39 eura, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 5.10.2017 na sumu 73,97 eura, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 31.10.2017 na sumu 73,97 eura, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 30.11.2017 na sumu 73,97 eura, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 29.12.2017 na sumu 73,97 eura, faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 31.1.2018 na sumu 66,82 eura a faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 31.7.2018 na sumu 309,10 eura, spolu v sume 674,19 eura. Keďže žalovaná porušila zmluvné povinnosti, keď žalobcovi cenu za poskytnuté služby na základe vystavených faktúr neuhradila, vznikol jej dlh voči žalobcovi 674,19 eura.

4. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 1 ods. 2, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1, § 488, § 491 a § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 písm. a) a d), § 43 ods. 1, ods. 2 písm. a) a § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. V konaní mal za preukázané, že medzi stranami sporu vznikol uzavretím zmlúv občianskoprávny záväzkový vzťah, podľa obsahu zahŕňajúci podstatné znaky zmluvy o poskytovaní verejných služieb, na úpravu ktorých sa okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka vzťahuje aj osobitný predpis, a to zákon č. 351/2011 Z.z.. Na základe ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú a mal za nesporné, že v zmysle tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej elektronické komunikačné služby a za tieto jej vystavil faktúry č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, spolu na 674,19 eura, ktorá sa skladá zo sumy 365,09 eura za poskytnuté služby a zo zmluvnej pokuty 309,10 eura (125,71 eura k prvej zmluve a 183,38 eura k druhej zmluve). Tvrdenia žalovanej o opakovanom odstúpení žalobcu od zmlúv, ako i to, že dlh vyše 400 eur už zaplatila, považoval za nepreukázané, nakoľko žalovaná k nemu nepredložila súdu žiaden dôkaz, a teda neuniesla dôkazné bremeno. Nakoľko považoval nárok žalobcu za dôvodný a uplatnený v súlade so zmluvou a cenníkom žalobcu, žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanú zaviazal uhradiť žalobcovi 674,19 eura. Pretože sa žalovaná s úhradou ceny za poskytnuté služby dostala do omeškania, žalobcovi priznal i úrok z omeškania s plnením povinnosti vo výške 5% ročne podľa všeobecných podmienok žalobcu odo dňa nasledujúcom po dni ich splatnosti až do ich úhrady.

5. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s jeho ustanovením § 262 ods. 1 podľa pomeru úspechu vo veci tak, že žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná a žiadala ho zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietala, že o pojednávaní súdu vo veci 8.6.2020 (zrejme 2021 - poznámka odvolacieho súdu), na ktorom bol vyhlásený rozsudok, nebola zákonným spôsobom informovaná, čím došlo k porušeniu jej práva účinne sa brániť a žiadať vysvetlenie od žalobcu o skutočnostiach, ku ktorým sa doposiaľ nevyjadril. Uviedla, že pôvodne sa pojednávanie vo veci malo konať 14.1.2021, predvolanie na toto jej bolo riadne doručené s odôvodnením, že je nutné ju na tomto pojednávaní vypočuť, dňa 13.1.2021 sa telefonicky, neskôr aj z písomného oznámenia súdu dozvedela, že pojednávanie je odročené na neurčito a neskôr sa dozvedela, že dňa 8.6.2021 bolo vo veci pojednávanie (a vydaný rozsudok) a na tomto pojednávaní sa zúčastnil len žalobca, resp. jeho právny zástupca; uviedla i svoju domnienku, že termín pojednávania jej mohol byť zámerne zatajený, a teda, že žalobca sa na takomto postupe dohodol so súdom. Žiadala opätovné nariadenie pojednávania, nakoľko sa na tomto chcela zúčastniť. Zopakovala, že jej žalobcom nebolo oznámené opätovné zapojenie služieb. Upovedomenie o tom SMS správou považovala za nedostatočné, nakoľko žalobcovi musí byť zrejmé, že pokiaľ niekto nie je pripojený do služieb a tieto nevyužíva, upovedomenie mu nebude doručené. Zdôraznila, že pokiaľ by jej takéto upovedomenie bolo doručené, okamžite by situáciu riešila, a teda pokiaľ by zistila, že zmluva je platná, túto by zrušila. S poukazom na nesúvisiacu

skúsenosť jej manžela so žalobcom uviedla, že tento zapojí služby komukoľvek a o jeho klamaní spotrebiteľa svedčia i pokuty udeľované žalobcovi vnútroštátnymi i medzinárodnými súdmi; v danom prípade sa podľa jej mienky žalobca chcel obohatiť na jej úkor, keď jej zapojil služby bez jej vedomia, pričom poukázala na to, že jej boli doručené len dve faktúry, ktoré predložila. Napokon zopakovala, že cca 400 eur uhradila cez inkasnú spoločnosť, čo potvrdil i žalobca, a že v napadnutom rozsudku je uvedený opak.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že po doručení odvolania žalovanej nahliadol do elektronického súdneho spisu a zistil, že žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie na deň 8.6.2021 zasielané doporučené do vlastných rúk pod podacím číslom E. dňa 25.1.2021 na adresu H.B. T. XX, R., z ktorej žalovaná po celý čas v priebehu konania komunikuje, s tým, že zásielka bola dňa 27.1.2021 uložená na pošte a dňa 16.2.2021 vrátená súdu, nakoľko si ju žalovaná neprevzala v odbernej lehote.

8. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na svojom odvolaní. Reagovala na tvrdenia žalobcu, že jej bolo predvolanie na pojednávanie doručené tak, že upovedomenie o zásielke vo svojej schránke nemala, pričom túto kontroluje pravidelne každý deň. Nerozumela, prečo jej zásielka nebola doručovaná opakovane, keď dovtedy všetky zásielky zo súdu riadne a včas preberala, pričom poukázala na to, že o termíne pojednávania ju bolo možné informovať aj e-mailom alebo telefonicky. K odvolacej replike pripojila prílohy, z ktorých má byť zrejmé, čo jej bolo e-mailom od žalobcu reálne doručené. Uviedla, že z prílohy č. 2 vyplýva, že jej boli obmedzené služby, že jej po tomto obmedzení došli od žalobcu 2 faktúry za služby, ako aj to, že upovedomenie o obnovení služieb jej doručené nebolo; obmedzenie služieb považovala za zarážajúce, keďže nerozumela, ako môžu byť vystavené faktúry za služby niekomu, kto nie je zapojený do siete a do tejto prakticky ani nikdy zapojený nebol. Zdôraznila, že okrem priložených e-mailov jej od žalobcu ani jeho právneho zástupcu nič nedošlo a poukázala na to, že podľa príloh si žalobcu môže voči nej uplatňovať maximálne 100 eur, a nie 674,19 eura s príslušenstvom.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. apríla 2022 (§ 219 ods. 3 CSP).

10. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vo výroku vecne správny a nakoľko sa stotožňuje s jeho odôvodnením, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a ods. 2 CSP).

11. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

12. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu posúdil zistený skutkový stav správne tak, že žalobca preukázal, že medzi ním a žalovanou existoval zmluvný vzťah založený dvomi zmluvami o poskytovaní verejných telekomunikačných služieb, na základe ktorých žalobca dodával žalovanej telekomunikačné služby a žalovaná bola povinná za ich dodanie zaplatiť. Vec tiež správne právne posúdil, keď na danú vec aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 351/2011 Z.z.. Odvolací súd sa s právnymi závermi súdu prvej inštancie stotožňuje, poukazuje na ne a na základe námietok žalovanej v odvolaní dopĺňa, že žalovaná sa v obidvoch zmluvách dohodla na viazanosti 24 mesiacov, počas ktorých bolo jej povinnosťou zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcov, využívať dohodnuté služby žalobcu a riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby, a to prípadne aj za situácie, ak by jej boli dodané mobilné telefóny odcudzené. Tvrdenie žalovanej, že žalobcovi cez inkasnú spoločnosť uhradila 400 eur žalobca v spore nepopieral, avšak vysvetlil, že išlo o úhradu iných pohľadávok ako tých, ktorých úhradu si uplatnil v tomto konaní. Pokiaľ aj pre nezaplatenie za poskytnuté služby žalobca využil svoje oprávnenie

vyplývajúce zo zákona č. 351/2011 Z.z. (§ 43 ods. 1 písm. d) bod 2) a prerušil poskytovanie služieb žalobkyni, na jej povinnosť platiť za poskytované služby v programe služieb T. S. U. po ich obnovení (po zaplatení splatnej sumy za verejnú službu) táto skutočnosť nemala vplyv.

13. Podstatnou námietkou uplatnenou žalovanou v odvolaní bolo, že v prvoinštančnom konaní bolo porušené jej právo zúčastniť sa pojednávania nariadeného vo veci na 8.6.2021, na ktorom bolo vykonané dokazovanie a bolo aj o žalobe rozhodnuté. Podľa nej jej nebolo riadne doručené predvolanie na toto pojednávanie a preto nemohla riadne realizovať svoje právo na obranu proti podanej žalobe. Odvolací súd preto pri preskúvaní veci zisťoval, či súd prvej inštancie postupoval správne, ak 8.6.2021 pojednával vo veci v neprítomnosti žalovanej. Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie 4.10.2020 nariadil pojednávanie na 14.1.2021 o 10.00 hod., predvolanie naň doručil žalovanej 28.10.2020 a následne 8.1.2021 termín tohto pojednávania zrušil z dôvodu rizika spojeného so šírením prenosného ochorenia COVID-19 a zákazu vychádzania a zároveň stanovil ďalší termín pojednávania na 8.6.2021. Predvolanie na toto pojednávanie bolo žalovanej doručované poštou na adresu H.B. T. XXX/XX, R., kde má miesto trvalého pobytu, zásielka s týmto predvolaním sa súdu vrátila 16.2.2021 preto, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote, čo sa podľa ustanovenia § 112 CSP považuje za doručenie tejto zásielky adresátovi, a to aj napriek tomu, že sa žalovaná o tom nedozvedela. Pokiaľ túto skutočnosť súd prvej inštancie pred pojednávaním zistil a rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej, neporušil žiadne ustanovenia Civilného sporového poriadku, nakoľko neboli dané žiadne vážne dôvody na odročenie pojednávania (§ 183 ods. 1 CSP). Odvolací súd postupom súdu prvej inštancie, ktorý 8.6.2021 pojednával o veci v neprítomnosti žalovanej vyhodnotil ako zodpovedajúci ustanoveniu § 183 ods. 1 CSP a na základe tohto dospel k záveru, že týmto postupom neznemožnil žalovanej, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

14. Vzhľadom na to, že žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia a porušenie jej práv na spravodlivý proces, odvolací súd nepovažoval ňou uvádzané tvrdenia za také, ktoré by svojou relevanciou boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mal vo veci plný úspech.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).